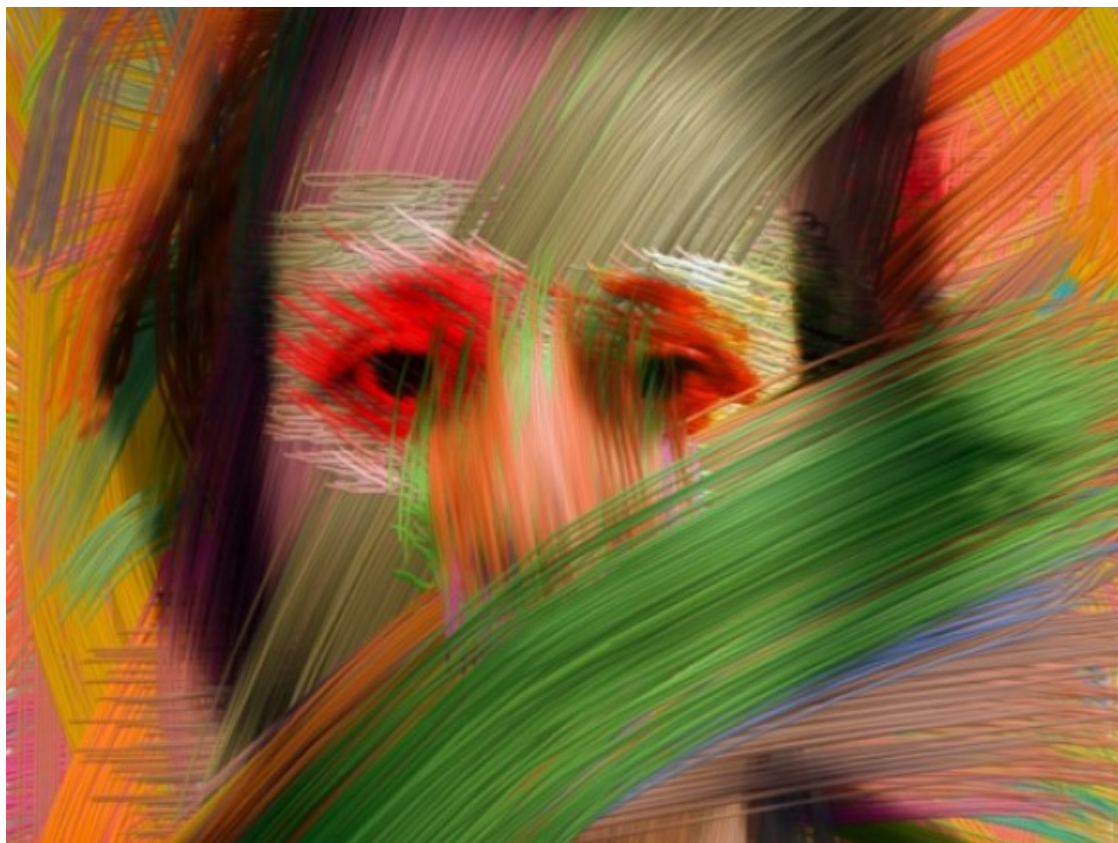

Cambres pròpies | Eva Piquer | Actualitzat el 27/04/2018 a les 09:02

Només «sí» vol dir sí

El consentiment caduca i s'ha de renovar cada vegada

Il·lustració: Jane Fox

Que ahir volgués fer-s'ho amb tu no vol dir que avui també vulgui. Que fa una estona volgués no vol dir que ara vulgui. Que ara ho estigueu fent no vol dir que demà ho voldrà fer. Que hagi volgut fer-te un petó no vol dir que et vulgui fer altres coses. Que hagi volgut quedar amb tu no vol dir que vulgui fer res més amb tu. Que estigui sortint amb tu no vol dir que ho vulgui fer. Que ho faci amb algú no vol dir que ho vulgui fer amb qualsevol. Que tingui catorze o quinze anys i es pensi que sap què vol no vol dir que realment ho sàpiga, sobretot si la persona que la convenç de fer-ho és major d'edat.

El matrimoni no és una carta blanca que impliqui consentiment. Una persona drogada o borratxa no pot consentir res, ni pot dir que no. Una persona adormida no pot consentir. Una persona

inconscient no pot consentir. El consentiment caduca i s'ha de renovar cada vegada. Un sí aïllat no és un sí per sempre. El silenci no és un sí. La paràlisi no és un sí. El dubte és un no. Per defecte, qualsevol resposta que no sigui un sí és un no. Si creus que t'ha dit que sí però no ho saps segur, torna-l'hi a preguntar o dona per fet que t'ha dit que no. El consentiment es dona de forma voluntària, no s'obté amb amenaces ni intimidacions. El consentiment es pot retirar sense avisar, fins i tot a mig fer. El consentiment a fer-ho per davant no porta incorporat el consentiment a fer-ho per darrere. Una minifaldilla no és un consentiment. Un escot no és un consentiment. Un somriure no és un consentiment. Que camini sola pel carrer de nit no és un sí. Que porti els llavis pintats no és un sí. Pot no voler pols, ni que vagi a l'era.

Només "sí" vol dir sí. I prou. No sembla tan difícil d'entendre, hòstia.